הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים · ספר הפלאה

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות שבועות

רבי אפרים נבון

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות שבועות

רבי אפרים נבון

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-מהגאון-בעל-מחנה-אפרים-על-משנה-תורה-הלכות-שבועות/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה י 4
פרק ג 4
הלכה ט 4
פרק ד 4
הלכה יד 4
פרק ו 4
הלכה יז 4
פרק יב 4
הלכה ד 4

פרק ב

הלכה י

כתב הכ"מ ונ"ל שאין אנו צריכין לידחק וכו'. נ"ב ול"נ דרבינו אזיל לטעמיה דס"ל דהנודר סתם ואח"כ אמר כסבור הייתי כך וכך ואדעתא דהכי נשבעתי ה"ז מותר ומש"ה כתב בפ"ב מהל' נזיר דאם נזר ואח"כ נגנבה בהמתו אינו נזיר וכמו כן בפ"א מהל' נזיר דאם נזר ובא ואמר כסבור הייתי שחכמים מתירין לי לשתות יין כו' או מפני שהוא קובר מתים אינו נזיר דהוי נדרי שגגות והראב"ד ז"ל השיג עליו דהוי כנדרי אונסין:

פרק ג

הלכה ט

נ"ב מ"ש בל"מ דהיינו טעמא משום דאין מביאין קרבן על הספק יע"ש, ק"ק לטעמא שכתב רבינו משום דהוי אנוס:

פרק ד

הלכה יד

וחזר ונשבע שלא יאכל תאנים וענבים וכו'. , נ"ב מדנקט כאחת נראה דהיינו טעמא דהשניה חלה דעל אכילה מב' נשבע אבל קשה מ"ש אח"כ וכן הנשבע וכו':

פרק ו

הלכה יז

שבועה שלא אוכל היום שבועה שלא אוכל היום וכו'. נ"ב השבועה השניה הוי כנשבע לקיים המצוה כ"נ מפירש"י ונהי דפטור מקרבן ומלקות מ"מ שבועה איכא וכדאמרינן מנין שנשבעים לקיים את המצוה והכי אמרו בפ"ב דנדרים לישנא אחרינא חיובא הוא דליכא הא שבועה איכא ומשום הכי כתב רבינו ז"ל דמצי מתשיל אשניה ברישא:

פרק יב

הלכה ד

בד"א בשאר כתבי הקדש אבל הנשבע בתורה וכו'. והראב"ד ז"ל השיג וז"ל מה ראה לחלק בין תורה לשאר כתבי הקדש וכו'. נ"ב עיין מ"ש הרמז"ל בספ"א מהל' נדרים ז"ל נדר במה שכתוב בה הרי זה אסור שהרי כתוב בה איסר ונדר עכ"ל. ולכאורה נראה

מפשטן של דברים שמלבד מה שחלוקים עם הראב"ד לענין שבועה בנשבע בשאר כתבי הקדש גם יש מחלוקת ביניהם לענין מתפיס בנדר דלסברת הראב"ד ז"ל דבאזכרות קא מתפיס כל שכתוב בה אזכרות אף שאין כתוב בה איסר או נדר הויא התפסה אמנם לסברת הרמב"ם ז"ל לא הויא התפסה כי אם דוקא כשכתוב בה איסר או נדר ולאפוקי כשאין כתוב בה איסר או נדר כגון שאין לפניו אלא מספר בראשית או תפילין ומזוזות. ודוחק לומר דמ"ש הרמז"ל בהל' נדרים שהרי כתוב בה איסר ונדר וכו' דעל גופא דתורה קאמר ועוד יש ביניהם דבספרים הנדפסים לדעת הראב"ד ז"ל לא הויא התפסה ולדעת הר"מ ז"ל הויא התפסה כיון שכתוב בהם איסר או נדר, הן אמת דצריך להבין דאם איתא לפום פשטן של דברים דהרמז"ל ס"ל דוקא אם כתוב בה איסר או נדר דאמאי לא אמרינן דעתו על האזכרות כמ"ש בהלכות שבועות והאזכרות הם מוקדשים ע"י אדם וכוונתו לקדושה, וצ"ל דהרמב"ם ס"ל דהאומר בתורה לא אמרינן בקדושת התורה קאמר ואע"ג דכוונתו לכך משמעות הלשון נראה שנשבע על הכתוב שם ולא על הקדושה שבהם. ועדיין לא יצאנו ידי חובה דמהירושלמי שהביא הראב"ד הוי תיובתיה: